

Sygn. akt: I C 867/16 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olskuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chmiest

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2016 r. w Olskuszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 867/16 upr

UZASADNIENIE

W dniu 21 czerwca 2016 r. powód (...) sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. K., domagając się od niego zapłaty kwoty 566,51 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ponadto powód domagał się zasądzenia zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30 złotych, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 270 złotych i innych kosztów w kwocie 0,38 złotych.

W uzasadnieniu żądania pozwu wyjaśniono, że pozwany zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie usług w zakresie dostarczania programów telewizyjnych oraz udostępniania urządzenia dekodującego. Spółka wykonała zobowiązanie wynikające z umowy, pozwany natomiast nie wykonał zobowiązań wynikających z umowy, regulaminu świadczenia usług oraz regulaminu promocji. Zadłużenie pozwanego z tego tytułu, na dzień wniesienia pozwu wynosiło 566,51 złotych. Na kwotę tę składają się: - 524,69 złotych, wynikające z noty obciążeniowej (...) z dnia 3.04.2015 r., - 41,82 złotych odsetek liczonych od dnia 18.04.2015 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. W dniu 14.12.2015 r. umową cesji zostały przeniesione wierzytelności z (...) S.A. na (...) sp. z o.o. S.K.A.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał postanowieniem z dnia 12 lipca 2016 r. sprawę do Sądu Rejonowego w Olskuszu.

Powód w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Olskuszu popierał powództwo w całości, podtrzymując swe twierdzenia.

Pozwany wnosil o oddalenie powództwa, wyjaśniając, że wypowiedzenie umowy zostało dokonane zgodnie z warunkami umowy, a nikt nie informował go o obowiązku zwrotu dekodera.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 22 stycznia 2010 r. (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z pozwanym M. K. umowę abonencką nr (...), na podstawie której (...) S.A. zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanego usług wskazanych szczegółowo w umowie w zakresie dostarczania programów telewizyjnych i udostępnił pozwanemu dekodery cyfrowy nr d2bb- (...) oraz dekodery cyfrowy nr d1db- (...). Umowa została sporządzona na przygotowanym przez (...) S.A. wzorze. W części A umowy wskazano, że okres podstawowy umowy wynosi 13 okresów rozliczeniowych (miesiące), ulga przyznana w okresie podstawowym – 1206,40 zł. W części B umowy, w punkcie 7 znalazła się klauzula stwierdzająca, że umowa zawarta jest na czas określony – okres podstawowy, który ulega przedłużeniu na kolejne dwunastomiesięczne okresy. W punkcie 11 zamieszczono postanowienie, w myśl którego abonent i Cyfrowy P. uprawnieni są do rozwiązania umowy abonenckiej z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec okresu rozliczeniowego. W umowie zostały zawarte dwa postanowienia zobowiązujące abonenta do zapłaty kary umownej: w punkcie 13 - za rozwiązanie umowy przez abonenta w okresie podstawowym, w punkcie 14 - za rozwiązanie umowy przez abonenta w okresie dodatkowym.

[dowód: umowa abonencka nr (...), k. 15-16, protokoły udostępnienia dekodera, k. 17-18]

W bliżej nieustalonym terminie pozwany rozwiązał umowę z (...) S.A. i nie zwrócił dekoderek.

[okoliczność bezsporna]

W dniu 3 kwietnia 2015 r. (...) S.A. wystawił notę obciążeniową (...), w której informował pozwanego, że obciąża go kwotą 340 zł tytułem kary za niezwrócenie w terminie udostępnionego sprzętu d6db- (...) oraz kwotą 340 zł tytułem kary na niezwrócenie w terminie udostępnionego sprzętu d6db- (...).

[dowód: nota obciążeniowa k. 13]

(...) sp. z o.o. S.K.A. zawarł w dniu 14 grudnia 2015 roku z (...) S.A. umowę sprzedaży wierzytelności, którą nabył od (...) S.A. liczne wierzytelności, w tym przysługującą względem M. K., wynikającą z noty obciążeniowej (...).

[dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 23-39, częściowy wykaz wierzytelności do umowy przelewu, k. 40]

W dniu 14 stycznia 2016 r. (...) sp. z o.o. S.K.A. wezwał pisemnie M. K. do zapłaty kwoty 720,09 złotych z tytułu nabytej w drodze przelewu od (...) S.A. wierzytelności wraz z odsetkami.

[dowód: wezwanie do zapłaty, k. 21]

Pozwany zapłacił powodowi w dniu 4 marca 2016 r. kwotę 200 złotych.

[dowód: pokwitowanie nadania przelewu, k. 69]

Dowody w postaci dokumentów wyżej opisanych, stanowiące podstawę ustaleń faktycznych sądu, nie były kwestionowane, dlatego też uznano je za zgodne ze stanem rzeczywistym. Inne wnioski dowodowe nie były w postępowaniu zgłaszane.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Powód wywodził swoje uprawnienie do żądania od pozwanego zapłaty kwoty 566,51 złotych z umowy przelewu wierzytelności, a więc z umowy, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza) (art. 509 § 1 kc). Skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście wierzytelności na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy. W świetle tej regulacji zatem, warunkiem nabycia wierzytelności jest jej istnienie w dacie zawarcia umowy. Zgodnie z art. 483 § 1 kc, kara umowna stanowi cywilnoprawną sankcję na wypadek niewykonania

lub nienależnego wykonania zobowiązania, która może być przez strony zastrzeżona w umowie. Oczywiście jest więc, że brak takiego zastrzeżenia w umowie wyklucza możliwość żądania świadczenia z tytułu kary umownej. W rozpoznawanym przypadku analiza umowy pomiędzy (...) S.A. i M. K. pozwala na wyprowadzenie wniosku, że kara za niezwrócenie dekodera w ogóle nie została przez strony umowy zastrzeżona. Jedynymi karami zapisanymi w treści umowy były: przewidziana w punkcie 13 kara umowna za rozwiązanie umowy przez abonenta w okresie podstawowym, przewidziana w punkcie 14 kara umowna za rozwiązanie umowy przez abonenta w okresie dodatkowym.

Skoro zatem kary umowne zostały naliczone przez (...) S.A. bezpodstawnie, wierzytelności z tego tytułu nie powstały i nie mogły być przedmiotem skutecznego przelewu. Z przedstawionych względów powództwo podlega oddaleniu.

[SSR M. S.]